

Bijbels perspectief

Woord van de week

Mattheüs 25:13

Waakt dan want gij weet de dag noch het uur.

De adventstijd gaat binnenkort weer beginnen. Advent is een woord dat is afgeleid van het Latijn: ‘adventus’ en ‘advenire’. ‘Adventus’ betekent ‘komst’, ‘er aan komen’ en ‘advenire’ betekent ‘naartoe komen’. Als christenen vieren we dat God in Jezus Christus naar ons toekomt. En, hoewel de adventstijd in de eerste plaats de tijd aanduidt die aan het kerstfeest voorafgaat en dus wijst op de komst van God in de geboorte van Jezus Christus, die dan ook wel Immanuël wordt genoemd - God met ons, heeft advent nog een tweede betekenis waar helaas heel wat minder aandacht aan wordt geschonken, de wederkomst.

Het heeft er alle schijn van dat de gemiddelde christen liever met nostalgische gevoelens achteruit kijkt, dan verwachtingsvol en gespannen vooruit kijkt. Het achteruit kijken vertaalt zich in een vanaf het begin van advent extra lichtjes aanbrengen in en om huis en in de kerk met het vorderen van die adventstijd, per adventszondag, een kaars meer aansteken. Advent is in die zin dan ook zeker niet een verwachten dat met spanning is geladen. Het heeft meer weg van een aftellen naar kerst toe. En laten we eerlijk zijn, inhoudelijk heeft advent voor de meeste mensen meer te maken met sfeer en gezelligheid dan dat het een werkelijk religieus godsdienstige geladenheid heeft. Het klinkt dan ook bijna loos als er gezongen wordt: ‘o kom, o kom Immanuël’ of ‘come Thou long expected Jesus’. Hoe zit het als het gaat om de tweede betekenis? Zit de wereld en zelfs de gemiddelde christen echt op Hem te wachten?

Wordt, wat de christen aangaat, niet een haarscherp beeld weergegeven in de gelijkenis die Jezus aan het eind van zijn bediening op aarde vertelde: de gelijkenis van de vijf wijze en de vijf dwaze maagden? Maagden is in deze gelijkenis het beeld van Gods gemeente - zo spreekt immers Paulus in Corinthe over zijn verlangen om de gemeente als *een reine maagd* aan één man, Jezus Christus, te verbinden (2 Cor. 11:2). Wanneer we deze gelijkenis naar het nu vertalen dan loopt, als het gaat om verwachten, een streep door de gemeente. Ze weten alle tien dat Hij terugkomt, maar... de één houdt daar serieuzer rekening mee dan de ander. Pijnlijk is zonder meer het gegeven dat ze alle tien in slaap zijn gesukkeld. Dat geeft te denken.

En juist daarvoor is de adventstijd ook bedoeld. Herbezinnen, opnieuw de ernst van alles wat met de komst van Christus te maken heeft beseffen – uiteindelijk zó, dat het je leven bepaalt. Dan kijk je zeker terug en ziet hoe Hij kwam in Bethlehem en dan zie je vervolgens wel degelijk verder dan de kribbe alleen, je ziet het kruis - je beseft dat Hij moest sterven in jouw plaats. God voerde het voor mij bedoelde oordeel over Hem uit. Dat leidt tot aanbidden. Komt laten we aanbidden! Maar, als je vervolgens van daaruit naar de wereld kijkt, dan zie je en hoor je het zuchten als gevolg van de zondeval en weet je, daar kan maar een antwoord op gegeven worden: zijn wederkomst. Is dat wat mijn leven vult met een dusdanig verlangen dat ik, wakker geschrokken van Jezus gelijkenis, mijn lamp controleer, zie of ik leef naar zijn Woord en voldoende olie bezit om het vol te houden zijn *wederkomst* te verwachten, die lijkt uit te blijven maar toch wis en waarachtig zeker is? Waakt dan! En... bidt, kom Heer Jezus, kom spoedig!

Gebed

Mag het zo zijn dat we behoren tot de wijze maagden, waakzaam, de lamp vol én de kruik vol - uitzien naar Uw wederkomst Here Jezus Christus. Wie werkelijk acht geeft op de tijd waarin we leven die kan niet anders dan vast stellen dat Uw wederkomst aanstaande is. Hoe zucht immers de schepping in al haar delen - als in barensnood. En toch Vader zijn er tallozen die de ernst van deze tijd niet zien, willen zien?, en zo reëel het gevaar lopen achter te blijven. We bidden juist ook voor hen, open de ogen voor wat Uw Woord getuigt en maak waakzaam om Jezus wil, amen.